

Zmarł ppłk dypl. pil. Stanisław Macias

#Lotnictwo wojskowe #Ludzie #Obrona terytorialna 29 maja 2023

W dniu 17 maja 2023, po długiej i ciężkiej chorobie zmarł w swoim domu, w Warszawie, ppłk dypl. pil. Stanisław Macias, zasłużony oficer Lotnictwa Polskiego, były zastępca dowódcy 9. plm ds. liniowych w Debrznie, były dyrektor AW, członek SSLWRP i członek Klubu Seniorów 3. DLMB.

/ Zdjęcie: via Henryk Czyżyk

Śp. ppłk dypl. pil. Stanisław Macias, syn Józefa, urodził się 19 maja 1946 w Czajkowie koło Staszowa (obecnie województwo świętokrzyskie). Po ukończeniu Liceum Pedagogicznego w Sandomierzu, 3 stycznia 1966 wstąpił do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie. Szkołę ukończył z drugą lokatą, 1 grudnia 1968, w stopniu podporucznika i został skierowany do 51. Pułku Lotnictwa Szturmowego do Piły na stanowisko starszego pilota.

Po rozformowaniu 51. plsz w 1969 został przeniesiony do 8. plmsz w Mirosławcu na takie samo stanowisko, jak poprzednio. 8. plmsz w 1971 został włączony w skład 3. Brandenburskiej Dywizji Lotnictwa Szturmowo-Rozpoznawczego ze Świdwina. W 1972 został skierowany do CSL w Modlinie, gdzie został przeszkolony na samoloty MiG-21. Po przeszkoleniu został skierowany w 1972 do 32. Pułku Lotnictwa Rozpoznania Artyleryjskiego do Sochaczewa, na stanowisko dowódcy klucza lotniczego, a następnie został nawigatorem eskadry. W 1979 za wysoki nalot i ofiarną służbę lotniczą otrzymał Statuetkę Ikara, a w 1980 został Pilotem Roku 32. plra.

Od 29 września 1981 do 14 lipca 1984 studiował w Akademii Sztabu Generalnego WP w Warszawie-Rembertowie, na kierunku Wojska Lotnicze. Po ukończeniu studiów w

ASG WP na krótko powrócił do 32. Pułku Lotnictwa Rozpoznania Taktycznego (nazwę jednostki z Sochaczewa zmieniono w 1983) na stanowisko dowódcy 1. elrt i 5 lutego 1985 został skierowany na stanowisko zastępcy dowódcy ds. liniowych 9. Pułku Lotnictwa Myśliwskiego do Debrzna. W 9. plm z jego inicjatywy wybudowano stadion i strzelnicę oraz odnowiono przystań nad jeziorem Gronowskim. Natomiast 15 września 1987 został skierowany do Głównego Zarządu Szkolenia Bojowego WP w Warszawie na stanowisko starszego specjalisty ds. lotnictwa w I Zarządzie Operacyjnym, skąd 30 listopada 1990 odszedł do rezerwy.

Następnie w latach 1991-1994 był dyrektorem Aeroklubu Warszawskiego. Był pilotem klasy mistrzowskiej z nalotem ogólnym około 6000 h, w tym: 2000 h na samolotach odrzutowych, 1500 h na samolotach naddźwiękowych i 1000 h na szybowcach. Wykonywał loty na samolotach: TS-8 Bies, TS-11 Iskra, Lim-2, Lim-6bis, MiG-21R, MiG-21M i MiG-21MF. Mieszkał w Warszawie. Miał żonę Mariannę, córkę Julitę i dwie wnuczki: Karolinę i Aleksandrę.

Był odznaczony m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi (1981), Złotym (1996), Srebrnym i Brązowym Medalem *Za Zasługi dla Obronności Kraju*, Złotym, Srebrnym i Brązowym Medalem *Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny* i innymi. W 1994 przyznano mu tytuł Zasłużonego Działacza Lotnictwa Sportowego, a w 2004 r. został Członkiem Honorowym Aeroklubu Warszawskiego. Od 20 stycznia 2012 był członkiem Oddziału Warszawsko-Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP.

Ceremonia żałobna, pożegnalna, odbyła się 25 maja 2023 w kościele rzymskokatolickim pw. św. Jozefata, przy ul. Powązkowskiej 90 w Warszawie. Po niej nastąpi odprowadzenie urny z prochami zmarłego do kolumbarium na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach.